

omkring 35 pct. af bruttonationalproduktet. Vi må, hvis vi skal opfylde kravene inden for den fælles valuta, have en gældskvotepå 60 pct. som ramme, men vi skal selvfølgelig ikke have en gæld på 60 pct. Det vil sige, at vi her har en buffer, der svarer til 60 pct. minus 35 pct., altså 25 pct. af bruttonationalproduktet, og det er jo i virkeligheden en kæmpestor buffer. Vi har derfor ingen som helst brug for at have en bufferfond, som arbejdsmarkedets parter betaler til, for staten sparer op ved at nedbringe gælden.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret.

Jeg er nødt til at korrigere ministerens korrektion af mine oplysninger om olie- og benzinpriserne, for vi ved jo alle, at benzinpriserne stiger. Det gør de også i USA, men de stiger ekstra meget i euroland og i Danmark, som allerede har knyttet sig til euroland – ikke bare fordi olieprisen stiger, men også fordi dollaren stiger, og når dollaren stiger set med danske øjne og euroøjne, er det jo, fordi euroen falder, så vi får olieprisstigningerne to gange.

Men så må jeg spørge ministeren, om ministeren virkelig vil sige, at vi har et så stort spillerum som 25 pct. af bruttonationalproduktet. Er det ikke korrekt, at der er en regel for Den Økonomiske og Monetære Union, der siger, at man i en given situation maksimalt må pumpe så mange penge ud og bevidst øge underskuddet på de offentlige budgetter, at det rammer 3 pct. af bruttonationalproduktet? Det er jo en helt anden snak.

Så er der en ting mere, jeg gerne vil have ministerens kommentar til: I øjeblikket er vi jo i en pæn situation som følge af, at et selvstændigt Danmark med et flertal i Folketinget bag sig selv har rettet dansk økonomi op uden overhovedet at skulle spørge i Bruxelles eller Frankfurt, som det jo bliver tilfældet i fremtiden. Men hvordan bliver det i fremtiden, om 10, 20, 30 eller 1000 år? Meningen er jo ikke, at vi skal ud af euroen, men at det skal vare til evig tid, og i en fremtidig situation, hvor der måske kommer et flertal af Enhedslistens folk – Gud forbyde det – kan vi komme i en situation, hvor der er behov for disse bufferfonde. Ministeren må vel erkende, at der er behov for at tænke meget langsigtet af hensyn til beskæftigelsen?

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det var jo en rimelig god idé med Enhedslisten.

Men jeg må indrømme, at jeg er lidt forbløffet. Jeg havde faktisk aldrig forestillet mig at skulle opleve, at lige netop økonomiministeren ville stå her i Folketingssalen og sige, at hvis der opstår problemer, går vi bare ud og låner nogle penge. Det havde jeg sådan set ikke forestillet mig at lige netop økonomiministeren kunne finde på at sige, for jeg har kendt økonomiministeren som en minister, der har fastholdt dag ud og dag ind, at gælden skal ned, gælden skal ned, og gælden skal ned, så det er unægtelig nye toner.

Jeg tror faktisk heller ikke, økonomiministeren selv mener det, og derfor vil jeg godt spørge: Hvad nu, hvis man er havnet i euroen, sådan som finnerne jo gik hen og gjorde? Jeg tror sådan set ikke, de helt havde tænkt igennem, hvad de begav sig ind i, men de har altså fundet ud af, at man er nødt til at spare op og simpelt hen have en sådan fond, for man kan jo ikke bare gå ud og låne en masse penge. Vil ministeren ikke godt sende os et notat om den finske ordning, så vi kan se . . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja, tak.

Økonomiministeren.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Frank Dahlgaard, der ikke er helt enig i, hvad jeg sagde om olieprisen: Jeg må sige til hr. Frank Dahlgaard, at den bevægelse, der sker nu, hvor vi får den dobbelte stigning – hvis jeg nu skal bruge det eksempel – er jo nøjagtig den samme, hvad enten Danmark er med i euroen eller ej. Det er nøjagtig det samme som dengang, da D-marken var ankervaluta og bevægede sig i forhold til dollaren. Hvis ikke vi havde haft euroen, var det D-marken, der havde flyttet sig, formentlig i forhold til dollaren. Vi kan ikke vide præcist, om udsvinget havde været det samme, men mekanismen er den samme.

Så til råderummet: Jeg vil gerne understrege, også over for hr. Keld Albrechtsen, hvis jeg må knytte tingene sammen, at jeg taler ikke for gældsætning. Jeg taler om, at finnerne har valgt, og jeg vil gerne bibringe debatten lidt substans ved at få lavet et notat om den finske tankegang og ordning. Det, finnerne gør, eller det, der måske er tanken, er, at de sparer op i en fond, mens det, vi gør i Danmark, er at betale gælden af. Når man har en fond, og hvis der er lovgivet om den fond, indgår de bidrag, der kommer ind